

EXPUNERE DE MOTIVE

Conferința Generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), întrunită în cea de a 32-a sesiune a sa, a adoptat, la Paris, pe 17 octombrie 2003, Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

Patrimoniul cultural imaterial, definit ca ansamblul manifestărilor culturale-tradiționale și populare, al meșteșugurilor și creațiilor unei comunități, reunește: tradițiile populare, obiceiurile, jocurile, riturile și ritualurile, muzica și jocul popular, meșteșugurile tradiționale, arhitectura populară, serbările populare și târgurile, gastronomia, medicina și farmacia tradițională, limba, literatura și mitologia populară, dar și spațiile geografice asociate acestor manifestări.

Venind în completarea altor acorduri, recomandări și rezoluții internaționale privind patrimoniul cultural și natural și luând în considerare că, la data adoptării, nu exista un instrument cu caracter obligatoriu pentru protejarea patrimoniului cultural imaterial, Convenția își propune ca obiective asigurarea respectării patrimoniului cultural imaterial la nivelul comunităților, grupurilor și persoanelor din care acestea se compun, conștientizarea importanței patrimoniului cultural imaterial, cooperarea și asistența internațională în domeniu.

Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial prevede instituirea unor organisme la nivel internațional cu atribuții în salvarea patrimoniului imaterial, cât și la nivelul statelor părți, în scopul implementării unor strategii pe termen lung pentru conservarea, revitalizarea, punerea în valoare a patrimoniului imaterial, promovarea și educarea tinerei generații în spiritul păstrării valorilor tradiționale; de asemenea, Convenția cuprinde reglementări privind cooperarea și asistența internațională în domeniu, precum și instituirea Fondului patrimoniului cultural imaterial, destinat protejării acestui patrimoniu; inventarelor naționale privind patrimoniul cultural imaterial; Listei reprezentative a patrimoniului cultural imaterial al umanității; Listei patrimoniului cultural imaterial necesitând protecție în regim de urgență.

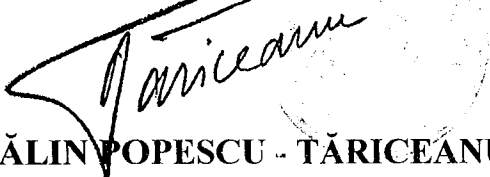
Patrimoniul cultural imaterial reprezintă o sursă esențială a identității etno - culturale a fiecărei națiuni, raportarea culturii tradiționale naționale la cea a altor popoare urmând a scoate în evidență elementele, caracteristice, deosebiriile dintre acestea, dar și contribuția fiecăreia la edificiul spiritual, atât de diversificat, și totuși unitar al umanității.

Astăzi, mai mult ca oricând, patrimoniul cultural imaterial riscă să fie înlocuit cu o cultură standardizată, datorită atât modernizării socio-economice, cât și progresului tehnicilor informaționale. În acest context, se impune necesitatea de a stopa pierderile viitoare prin prezervarea, prin asigurarea căilor de transmitere, prin înregistrarea în forme tangibile a tot ceea ce alcătuiește patrimoniul cultural imaterial.

Unsprezece țări, printre care Algeria, Japonia, China, Letonia, Lituania, Belarus - au ratificat, până în prezent, Convenția pentru protejarea patrimoniului cultural imaterial.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, pe care vă rugăm să-l aprobați.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU - TĂRICEANU